

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ศึกษาการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ” มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์นโยบายของภาครัฐที่มีต่อการสนับสนุนธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับไทย ศึกษาการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ ศึกษาแนวทางการบริหารนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย และเพื่อประเมินความเป็นไปได้และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรม อัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ ดังนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ
- 3.3 การวิจัยเชิงปริมาณ

3.1 รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบแบบแผนวิธีวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods Research) โดย ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการตอบวัตถุประสงค์ 1) การสังเคราะห์นโยบายของภาครัฐในการสนับสนุนธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับไทย 2) การศึกษาการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ 3) การศึกษาแนวทางการบริหารนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย และ 4) การประเมินความเป็นไปได้และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depinterview) และใช้การวิจัยเชิงปริมาณ และใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาระดับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ ของธุรกิจอัญมณี ด้วยการ ใช้แบบสอบถามสำรวจระดับการนำนโยบายไปปฏิบัติของธุรกิจอัญมณีในประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2559 ถึง 31 ธันวาคม 2559 หลังจากได้รับผลการวิจัยเชิงปริมาณแล้ว ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลบูรณาการเข้ากับผลการวิจัยเชิงคุณภาพนำมาประเมินความเป็นไปได้และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติต่อไป

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผู้วิจัยได้จำแนกเป็น 4 ขั้นตอนตามวัตถุประสงค์ทั้ง 4 ข้อ โดยมีขั้นตอนการศึกษา ได้แก่ 1) การกำหนดแหล่งข้อมูล 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูล 3) การเก็บและรวบรวมข้อมูล และ 4) การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.2.1 การสังเคราะห์นโยบายของภาครัฐในการสนับสนุนธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับไทย

1) แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการวิจัยในส่วนนี้ ได้แก่ เอกสาร หนังสือ ตำรา คู่มือการปฏิบัติงานการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมจากหน่วยงานภาครัฐ นโยบาย ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

2) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกนโยบายของภาครัฐในการสนับสนุนธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับไทย จำนวน 1 ชุด จำแนก เป็น 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (2) ด้านการพัฒนาการตลาด (3) ด้านการพัฒนาการผลิต (4) ด้านการเงิน (5) ด้านการปรับกฎระเบียบ และ (6) ด้านการวิจัยและพัฒนาซึ่งได้ผ่านการพิจารณาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก.) และมีการปรับแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้ว

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลและบันทึกตามแบบบันทึกข้อมูลด้วยตนเองจนครอบคลุมนโยบายของภาครัฐในส่วนที่เป็นการสนับสนุนธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับไทย

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์นโยบายนี้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหาลักษณะร่วม (Common Character) และหาข้อสรุปร่วม (Common Conclusion) และกำหนดเป็นแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติของภาครัฐ (อ้างอิงจักรกฤษณ์ ดวงพิศตรา, 2555. หน้า 18) ใน 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (2) ด้านการพัฒนาการตลาด (3) ด้านการพัฒนาการผลิต (4) ด้านการเงิน (5) ด้านการปรับกฎระเบียบ และ(6) ด้านการวิจัยและพัฒนา

3.2.2 การศึกษาการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ

1) แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลการวิจัยในส่วนนี้ คือ ผู้ประกอบการ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ

ธุรกิจอัญมณี ได้แก่ (1)สมาคมอัญมณีและผู้ส่งออกอัญมณี (2) กลุ่มกำหนดและผู้ปฏิบัตินโยบาย (กระทรวงพาณิชย์) (3) กลุ่มผู้บริหารอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี (4) กลุ่มผู้บริหารบริษัทการส่งออกอัญมณีและ (5) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี แหล่งข้อมูลทั้ง 5 กลุ่มนี้ไม่สามารถกำหนดเป็นประชากรและสุ่มตัวอย่างมาตามสัดส่วนของประชากรได้ เพราะเป็นกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มนักธุรกิจ จึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงกำหนดจำนวนแบบโควตา กลุ่มละจำนวน 5 ท่าน รวม 25 ท่าน โดยกำหนดกรอบของตัวอย่างที่จะใช้เป็นแหล่งข้อมูลว่าจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์และปฏิบัติงานด้านธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีไม่น้อยกว่า 30 ปี
2. เป็นผู้เคยดำรงตำแหน่งบริหารในองค์กรที่เกี่ยวข้อง
3. ให้ความร่วมมือในการวิจัย

2) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่จะใช้ในการตอบวัตถุประสงค์ในส่วนนี้เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยการกำหนดคำถามออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยจำนวน 1 ชุด กระบวนการสร้างจะประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและทฤษฎีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ และกำหนดโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ กำหนดเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลจำนวน ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประเด็นแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติใน 4 ปัจจัย ประกอบด้วย 1) สมรรถนะขององค์กร 2) ภาวะผู้นำและความร่วมมือ 3) การเมืองและการบริหารสภาพแวดล้อมภายนอก 4) การวางแผนการควบคุม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. ตรวจสอบความเที่ยงตามเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ (Content Validity) ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม (IOC) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่าค่า IOC มากกว่า 0.5 ทุกข้อแล้วจะนำไปใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูลได้

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บและรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ดำเนินการด้วยการขอความอนุเคราะห์เวลาในการเข้าพบผู้บริหารหน่วยงานหรือองค์กรที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 25 คน

บันทึกคำตอบในแบบสัมภาษณ์ บันทึกเสียงลงในเครื่องบันทึกเสียงนำไปวิเคราะห์ผล

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์มาทำการ สังเคราะห์และวิเคราะห์เนื้อหา สร้างข้อสรุปร่วมกันออกมาเป็น 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) สมรรถนะขององค์กร 2) ภาวะผู้นำและความร่วมมือ 3) การเมืองและการบริหารสภาพแวดล้อมภายนอก 4) การวางแผนการควบคุม

3.2.3 การศึกษาแนวทางการบริหารนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย

ผลจากการสังเคราะห์นโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย จำแนกออกได้เป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการพัฒนาการตลาด ด้านการพัฒนาการผลิต ด้านการเงิน ด้านการปรับกฎระเบียบ และ ด้านการวิจัยและพัฒนา การศึกษาระดับการนำนโยบายการสนับสนุนของรัฐไปปฏิบัติใน ในมุมมองของ (1) สมาคมอัญมณีและผู้ส่งออกอัญมณี (2) กลุ่มกำหนดและผู้ปฏิบัตินโยบาย (กระทรวงพาณิชย์) (3) กลุ่มผู้บริหารอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี (4) กลุ่มผู้บริหารบริษัทส่งออกอัญมณีและ (5) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี ใน 4 ประเด็น ได้แก่ สมรรถนะขององค์กร ภาวะผู้นำและความร่วมมือ การเมืองและสภาพแวดล้อมภายนอก และการวางแผนการควบคุมขององค์กร ในส่วนนี้จะเป็นการศึกษาแนวทางการบริหารนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย ในกรอบแนวคิดพื้นฐานของ TQM (Total Quality Management) ใน 6 ด้าน ได้แก่ การฝึกอบรมทางด้านคุณภาพ การบริหารงานประจำวัน (Daily Management) การนำหลักการ การบริหารข้ามสายงาน (Cross Functional Management) การบริหารนโยบาย (Policy Management) องค์กรมีกิจกรรมกลุ่มย่อย (Small Group Activity) และการด้านตรวจวินิจฉัย (Diagnosis) โดยการสัมภาษณ์ ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ สมาคมอัญมณีและผู้ส่งออกอัญมณี กลุ่มกำหนดและผู้ปฏิบัตินโยบาย (กระทรวงพาณิชย์) กลุ่มผู้บริหารอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี และ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี ได้ผลการสัมภาษณ์ดังนี้

1) แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลการวิจัยในส่วนนี้ คือ (1) สมาคมอัญมณีและผู้ส่งออกอัญมณี (2) กลุ่มกำหนดและผู้ปฏิบัตินโยบาย (กระทรวงพาณิชย์) (3) กลุ่มผู้บริหารอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี (4) กลุ่มผู้บริหารบริษัทส่งออกอัญมณีและ (5) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี แหล่งข้อมูลทั้ง 5 กลุ่ม เลือกแบบเจาะจง กลุ่มละ 3 ท่าน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 ท่าน เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึก ในประเด็น ทางการบริหารนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย ในกรอบแนวคิดพื้นฐานของ TQM (Total Quality Management) ใน 6 ด้าน ได้แก่ การฝึกอบรมทางด้านคุณภาพ การบริหารงานประจำวัน (Daily Management) การนำหลักการ การบริหารข้ามสายงาน (Cross Functional Management) การบริหารนโยบาย (Policy Management)

องค์กรมีกิจกรรมกลุ่มย่อย (Small Group Activity) และการด้านตรวจวินิจฉัย (Diagnosis)

2) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่จะใช้ในการตอบวัตถุประสงค์ในส่วนนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้างโดยการกำหนดคำถามออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยจำนวน 1 ชุด กระบวนการสร้างจะประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและทฤษฎีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ วิเคราะห์สังเคราะห์ ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ และกำหนดโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ กำหนดเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลจำนวน ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประเด็นแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการบริหารการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติใน 6 ด้าน ได้แก่ การฝึกอบรมทางด้านคุณภาพ การบริหารงานประจำวัน (Daily Management) การนำหลักการ การบริหารข้ามสายงาน (Cross Functional Management) การบริหารนโยบาย (Policy Management) องค์กรมีกิจกรรมกลุ่มย่อย (Small Group Activity) และการด้านตรวจวินิจฉัย (Diagnosis)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. ตรวจสอบความเที่ยงตามเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ (Content Validity) ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม (IOC) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่าค่า IOC มากกว่า 0.5 ทุกข้อแล้วจะนำไปใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูลได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บและรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ดำเนินการด้วยการขอความอนุเคราะห์เวลาในการเข้าพบผู้บริหารหน่วยงานหรือองค์กรที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 15 คน บันทึกคำตอบในแบบสัมภาษณ์ บันทึกเสียงลงในเครื่องบันทึกเสียง นำไปวิเคราะห์ผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.4 การประเมินความเป็นไปได้และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ

การประเมินความเป็นไปได้และข้อเสนอแนะศึกษาจากการสัมภาษณ์ ความคิดเห็นของ (1) กลุ่มผู้บริหารอุตสาหกรรมส่งออกอัญมณี (2) กลุ่มผู้บริหารบริษัทการส่งออกอัญมณี (3) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านอุตสาหกรรมส่งออกอัญมณี ต่อความเป็นไปได้ในการนำนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย ด้วยการนำหลักของ PDCA มาใช้ประเมินกับการนำนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย มีดังนี้

1) แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลการวิจัยในส่วนนี้ คือ ผู้ประกอบการ ประกอบด้วย (1) กลุ่มผู้บริหารอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี (2) กลุ่มผู้บริหารบริษัทการส่งออกอัญมณี (3) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี แหล่งข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม เลือกแบบเจาะจง กลุ่มละ 3 ท่าน รวมจำนวนทั้งสิ้น 9 ท่าน เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึก ในประเด็น ทางการบริหารนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย ตามกรอบของ แนวคิดวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (PDCA) ประกอบด้วย 1) การจัดระบบการวางแผน (Plan) 2) การนำไปสู่การปฏิบัติ (Do) 3) การติดตามตรวจสอบ (Check) 4) การพัฒนาปรับปรุง (Act)

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม เพื่อประเมินความเป็นไปได้และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปใช้จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยหัวข้อข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (2) ด้านการพัฒนาการตลาด (3) ด้านการพัฒนาการผลิต (4) ด้านการเงิน (5) ด้านการปรับกฎระเบียบ และ(6) ด้านการวิจัยและพัฒนา

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม ถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพร้อมกับแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติเพื่อขอเก็บข้อมูล

2. ส่งหนังสือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การบริการทางไปรษณีย์เป้าหมายในการเก็บจำนวน 30 ฉบับ เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2559 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 30 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.0

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา และสร้างข้อสรุปเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติและหาข้อสรุปร่วม เพื่อกำหนดเป็นแนวคิดการวิจัยและแนวคิดเกี่ยวกับประเด็นแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย

3.3. การวิจัยเชิงปริมาณ

เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติของ (1) กลุ่มผู้บริหารอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี (2) กลุ่มผู้บริหารบริษัทการส่งออกอัญมณี ประชากรคือ กลุ่มผู้บริหารองค์กรทั้ง 2 กลุ่ม จำนวนทั้งสิ้น xxxxxx คน ใช้ขนาดตัวอย่างจำนวน xxx คน จากวิธีการกำหนดขนาดของ Thompson (Thompson, S.K.2002, p.85) เก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert's Scales) ที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุม นโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (2) ด้านการพัฒนาการตลาด (3) ด้านการพัฒนาการผลิต (4) ด้านการเงิน (5) ด้านการปรับกฎระเบียบ และ (6) ด้านการวิจัยและพัฒนา และ ประเด็นแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติใน 4 ปัจจัย ประกอบด้วย 1) สมรรถนะขององค์กร 2) ภาวะผู้นำและความร่วมมือ 3) การเมืองและการบริหารสภาพแวดล้อมภายนอก 4) การวางแผนการควบคุมแบบสอบถามนี้สร้างความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยการทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วย การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งทุกข้อคำถามต้องมีค่า IOC มากกว่า 0.50 และทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยการหาค่า สัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Coefficient alpha) ของ ครอนบาค โดยการนำไปทดลองใช้ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เป้าหมายซึ่งจะต้องมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.989 ซึ่งมากกว่า 0.70 จึงใช้ เก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 15 - 30 ธันวาคม 2559 สถิติที่ใช้ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way Analysis of Variance :ANOVA) สถิติทดสอบ เอฟ (F - test) มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ประชากรในการศึกษา คือ (1) กลุ่มผู้บริหารอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี (2) กลุ่มผู้บริหารบริษัทการส่งออกอัญมณี รวมทั้งหมดจำนวน xxxxxxxx คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การกำหนดขนาดตัวอย่าง

ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อศึกษาการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ กำหนดขนาดตัวอย่างในการศึกษาด้วยวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างของ ทอมสัน (Thompson, S.K. 2002, p.85) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ค่าความคลาดเคลื่อน (e) เท่ากับ 0.05 สัมประสิทธิ์ความผันแปรของประชากร (CV) เท่ากับ 0.5 ได้ขนาดตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{1}{\frac{e^2}{Z^2 (CV)^2} + \frac{1}{N}}$$

$$n = \frac{1}{\frac{.05^2}{1.96^2 (.5)^2} + \frac{1}{3,367}}$$

$$= 350 \text{ ตัวอย่าง}$$

N แทน จำนวนประชาชนทั้งหมดคือ 3,367 คน

n แทน จำนวนตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้ได้หน่วยตัวอย่าง ที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิโดยอาศัยสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) แล้วสุ่มตามสัดส่วนในแต่ละกลุ่ม จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

จากวัตถุประสงค์ และสมมติฐานที่กำหนดขึ้นเป็นแนวทางในการศึกษาและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ได้ตัวแปร 4 กลุ่ม กลุ่มแรก คือ ตัวแปรลักษณะทั่วไปของหน่วยงาน กลุ่มที่สองคือ ระดับนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย กลุ่มที่สาม แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ และกลุ่มที่สี่ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยมีดังต่อไปนี้

ลักษณะทั่วไปของหน่วยงาน

1. ประเภทของบริษัท
2. อายุของบริษัท
3. ที่ตั้งของบริษัท
4. ทุนจดทะเบียน
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
6. จำนวนบุคลากร
7. คุณวุฒิส่วนใหญ่ของบุคลากร

ระดับนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนธุรกิจฯ

1. ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
2. ด้านการพัฒนาการตลาด
3. ด้านการพัฒนาการผลิต
4. ด้านการเงิน
5. ด้านการปรับกฎระเบียบ
6. ด้านการวิจัยและพัฒนา

แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจ

1. สมรรถนะขององค์กร
2. ภาวะผู้นำและความร่วมมือ
3. การเมืองและการบริหารสภาพแวดล้อมภายนอก
4. การวางแผนการควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กระบวนการสร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย การศึกษาครั้งนี้ เครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ชุด กำหนดเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert's Scales) กระบวนการสร้างจะประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและทฤษฎีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ และการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย นำมา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อ กำหนดโครงสร้างแบบสอบถามกำหนดจำนวนตอน จำนวนข้อ ข้อคำถามกำหนดรูปแบบการตอบ สร้างเป็นแบบสอบถาม

2) ตรวจสอบความเที่ยงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ค่า IOC มากกว่า 0.5 (ภาคผนวก ก) ทุกข้อแล้วจะนำไปค่าความเชื่อมั่นต่อไป วิทยานิพนธ์ในการตรวจประเมินแบบสอบถามมีดังนี้

3) ทดสอบความเชื่อมั่น นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เป้าหมายการวิจัยจำนวน 30 ราย คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.989 (ภาคผนวก ง) ซึ่งมากกว่า 0.70 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548, หน้า 445) สามารถใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูลได้

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการขอความร่วมมือจาก(1) กลุ่มผู้บริหารอุตสาหกรรมการส่งออกอัญมณี (2) กลุ่มผู้บริหารบริษัทการส่งออกอัญมณี ด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 15 - 30 ธันวาคม 2559 ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 250 ชุด นำไปลงรหัส และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปแล้วนำไปแปลผลต่อไปในบทที่ 4

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งสถิติที่ใช้จะประกอบด้วย

1. สถิติสำหรับการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

IOC แทนค่าดัชนีความสอดคล้อง

R แทน คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญจะกำหนดเป็น +1 , 0 หรือ -1 มีความหมายดังนี้

+1 แทน แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์จริง

0 แทน ไม่แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์

-1 แทน แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นไม่ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient : α)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α แทน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

n แทน จำนวนข้อคำถามของเครื่องมือวัด

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแต่ละคน

2. สถิติเชิงพรรณนา

2.1 ใช้การแจกความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) ในการแจกแจงนับจำนวนและหาค่าร้อยละอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของลักษณะทั่วไปของหน่วยงาน

$$\text{ร้อยละ ของกลุ่มที่ } i = \frac{f_i}{n} \times 100$$

f_i แทนจำนวนในกลุ่มที่ i

n แทนจำนวนทั้งหมด

2.2 ใช้หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการอธิบายตัวแปรปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยด้านแรงจูงใจ

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

X_i แทนค่าสังเกตที่ i

n แทนจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

3. สถิติเชิงอนุมาน

3.1 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance :ANOVA) สถิติทดสอบ เอฟ (F - test) ในการทดสอบระดับการรับรู้ และระดับการนำนโยบายการสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยไปปฏิบัติ ระหว่างข้อมูลของบริษัท

3.2 การใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบสมมติฐาน ทุกข้อทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ 0.05